



ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525



www.constitutionalcourt.or.th

Line สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ : @occ_th
E-mail : pr@constitutionalcourt.or.th

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล อัยการอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความพสกนธิ์ของประชาชนโดยรวม”

ข่าวที่ ๒๑/๒๕๖๘

วันอังคารที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

วันนี้ ศาลรัฐธรรมนูญประชุมปรึกษาคดี จำนวน ๗ เรื่อง มีคดีที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจ ดังนี้

(๑) คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๖/๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๙/๒๕๖๘) (คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๙/๒๕๖๘ เกี่ยวกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอื่นที่ถึงที่สุดแล้ว)

นางสาวสหัสยา ทองสาร (ผู้ร้องที่ ๑) และพันเอก เกรียงไกร ลาดปลาชะ (ผู้ร้องที่ ๒) ขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๖/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวไม่มีการบรรยายข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยละเอียดในลักษณะเดียวกันกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในคดีอื่น ๆ และศาลรัฐธรรมนูญไม่ควรยอมรับหรือเห็นพ้องกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โฆษะ และใช้บังคับมิได้ ขอให้พิจารณาคำร้องของผู้ร้องทั้งสองในคดีดังกล่าวใหม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่อง มีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๒) คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๙/๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๑/๒๕๖๘) (คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๒/๒๕๖๘ เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น)

นางอมรรรณ สุขปั้น (ผู้ร้องที่ ๑) นายประสูตร มีพยุ่ง (ผู้ร้องที่ ๒) นางอนุกุล อรรถาเวช (ผู้ร้องที่ ๓) และนายไพบุลย์ มีพยุ่ง (ผู้ร้องที่ ๔) ขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๙/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริงในประเด็นข้อพิพาทตามคำร้อง คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๖๘ ระบุสาระสำคัญของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๘๘ ไม่ครบถ้วน คำสั่งที่ ๔๙/๒๕๖๘ และคำสั่งที่ ๓๒/๒๕๖๘ เป็นโมฆะและใช้บังคับมิได้ ขอให้พิจารณาวินิจฉัยคำร้องของผู้ร้องทั้งสอง

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องมีลักษณะเป็นการขอรุณโทษคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ ประกอบกับการยื่นคำร้องดังกล่าวผู้ร้องทั้งสองมีคำขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยประเด็นข้อพิพาทตามคำร้องเดียวกับที่ผู้ร้องทั้งสองเคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งที่ ๓๒/๒๕๖๘ และคำสั่งที่ ๔๙/๒๕๖๘ ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ จึงเป็นคำร้องที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๓) ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) (เรื่องพิจารณาที่ ๙/๒๕๖๘)

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๘ พิจารณายัตติต่วนกรณีที่นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกวุฒิสภา และนายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอให้รัฐสภาพิจารณามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) โดยผลการลงมติในญัตติดังกล่าวว่าที่ประชุมรัฐสภามีมติเห็นด้วยให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามญัตติต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๘ ประธานรัฐสภา (ผู้ร้อง) ส่งเรื่องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) ศาลรัฐธรรมนูญให้พยานผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจัดทำความเห็นเป็นหนังสือตามประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนด เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญต่อไป และกำหนดนัดพิจารณาคดีต่อไปในวันอังคารที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

(๔) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๒/๒๕๖๘)

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นางสุมนา ไพนุพงศ์) ในคดีหมายเลขดำ ที่ สวอ ๑๒๕/๒๕๖๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๑๒๖/๒๕๖๗ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

(๕) พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๖/๒๕๖๘)

ศาลจังหวัดชัยภูมิส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นางแสงศรี จิยะจันทร์) ในคดีหมายเลขดำที่ พ ๑๒๔๐/๒๕๖๗ ที่โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้หญิง ที่จดทะเบียนสมรสกับชายแล้วได้รับอนุญาตให้ใช้นามสกุลของสามี เมื่อหย่าจากสามีต้องกลับไปใช้นามสกุลเดิมของตน เป็นการจำกัดเสรีภาพของฝ่ายหญิง ขัดหรือแย้งต่อหลักความเสมอภาคของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ หรือไม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติโดยเสียงข้างมาก (๘ ต่อ ๑) วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างน้อย จำนวน ๑ คน คือ นายอุดม รัฐอมฤต เห็นว่า พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม

หมายเหตุ บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาในคดีเรื่องพิจารณาที่ ๒/๒๕๖๘ เรื่อง พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ มาตรา ๑๑๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๗ หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑๗ แล้วปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับโดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละหนึ่งพันบาทแต่ไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องระวางโทษปรับรายวันวันละไม่เกินตารางเมตรละสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าท่าตามมาตรา ๑๑๘ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว

บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาในคดีเรื่องพิจารณาที่ ๖/๒๕๖๘ เรื่อง พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม หรือไม่

พระราชบัญญัติชื้อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๑๓ เมื่อการสมรสสิ้นสุดลงด้วยการหย่าหรือศาลพิพากษาให้เพิกถอนการสมรส ให้ฝ่ายซึ่งใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งกลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน

เมื่อการสมรสสิ้นสุดลงด้วยความตาย ให้ฝ่ายซึ่งยังมีชีวิตอยู่และใช้ชื่อสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิใช้ชื่อสกุลนั้นได้ต่อไป แต่เมื่อจะสมรสใหม่ ให้กลับไปใช้ชื่อสกุลเดิมของตน

ความรู้ทางกฎหมายเพื่อประโยชน์สังคม : บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔ แต่หากเป็นกรณีการแสดงความเห็นในลักษณะของการวิจารย์คำสั้วหรือคำวินิจฉัยคดีที่มีได้กระทำโดยสุจริต โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหยาบคาย เสียดสี หรืออาฆาตมาดร้าย เป็นความพิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ และอาจเป็นความพิดฐานดูหมิ่นศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๘